

Un ramat de xais

Com és sabut els anyells, molt dòcilment, segueixen al pastor tant si els porta cap l'escorxador , o per transhumar en recerca de millors pastures, però sempre seguit d'un gos d'atura, per impedir qualsevol intent d'apartar-se del camí. És bucòlic i real tant com ho és el funcionament intern dels partits polítics del nostre país, malgrat ho rebutgem i voldríem canviar-ho.

No tinguem somnis, que no ho faran, si juguen la seva omnipotència i a més és difícil que algú entengui una cosa si el sou (o el poder) depèn que no ho entengui.

L'obediència, té un límit perquè sinó esdevé una traïdoria a la Pàtria, ser i sentir-se catalans no ho és pel gentilici de Catalunya, com per als nascuts a Cabra (Andalusia) són egabrenses. És pitjor cometre una injustícia o deslleialtat, que patir-la.

El líder ha de formar nous líders i no seguidors (yes-men) i no posar enrere com a zelador de la 'legalitat espanyola', un 'vecorreidiles'.

El 17 de novembre de 2009 romandrà com el dilluns NEGRE de Sant Cugat, per a oprobi dels que NO varen cedir, amb el seu vot, un espai públic per un acte de patriotisme (no de consultes).

NARCÍS CLAVELL és expresident d'ERC